

IN DE SPIEGEL

Elke week houden we een regio- of stadgenoot een spiegel voor. Wat ziet hij of zij? Bevalt het spiegelbeeld?

HANS VAN DEN HAM

Jørn Copijn, boomchirurg en landschapsarchitect

Mijn taak: de natuur helpen

IN DE SPIEGEL

„Ik ben niet zo met mezelf bezig en zeker niet met mijn uiterlijk. Ik moet er fatsoenlijk uitzien, meer niet. Over mijn uiterlijk ben ik niet tevreden, maar mijn minderwaardigheidscomplex ben ik kwijt. Ik ben zoals ik ben. Ik voel me innerlijk jeugdig, iemand die de wereld nog kan veroveren. Maar ik weet: dat is niet meer zo.”

BOMENDOKTER

„Ik heb duizenden bomen beter gemaakt, verplant en soms gekapt. Ik kijk naar een boom als een iriscopist in de ogen van een patiënt. De kroon zegt me of de wortels gezond zijn. Daarna pak ik mijn grondboor en ga ik herleiden wat er is gebeurd. Vaak kan ik de boom helpen.”

OORLOGSKIND

„Ik ben een oorlogskind uit Gerswalde in voormalig Oost-Duitsland. Na de oorlog leefden we onder de repressie van de Russische bezetter en was er weinig te eten. In 1950 lieten we alles achter en vluchtten naar familie in het grote huis in Groenekan. Soms heb ik het daar nog moeilijk mee. Ik moest mijn moeder achterlaten. Ze verzorgde ons in de oorlog, maar stierf aan tyfus. Haar beste vriendin was weduwe. Ze kreeg de zorg over vier kinderen en trouwde mijn vader.”

‘Je ziet aan de bomen: het leven gaat door...’

KALE GROND

„Het is lente, maar mensen moeten niet meteen gaan spitten, schoffelen, of snoeien. En ook niet naar een tuincentrum gaan. Ga eerst rustig in de tuin zitten, kijk wat uit de grond komt, waar je nog wat kunt planten. Goede bodem is belangrijk en beperk het gebruik van stenen. De tuin is er ook voor plant en dier. En laat in de herfst de bladblazer met rust. Verteerd blad geeft bescherming tegen kou. Kale grond is onnatuurlijk. Een bedenkfel om de tuin er zogenaamd schoon uit te laten zien.”

COMPONEREN

„Ik kan met planten schilderen. In Laren ben ik bezig met een grote tuin. De eigenaar belde me om advies. Andere architecten rauzen de tuin dan leeg en zetten er allemaal nieuwe bomen in. Ik kijk ernaar, loop rond, kruip in het hart van die familie. En opeens weet ik wat het moet worden. Dan componeer ik een park en gebruik wat er staat. Ik heb in Laren al honderd bomen en heesters verplaatst. Ik gooi niks weg, alles wordt hergebruikt.”

KNUFFELEN

„Ik praat met de bomen die ik verzorg. Ik knuffel ze, omarm ze, leg

‘Ik hoor de sapstroom van bomen. Zweverig? Dat zeggen mensen die er niets van weten.’ FOTO RUUD VOEST

mijn oor tegen de boom en hoor de sapstroom. Zweverig? Dat zeggen mensen die er niets van weten. Een boom heeft levenskracht en een soort ziel. Ik heb 2000 jaar oude lindes verzorgd die heilig waren bij de Kelten en de Germanen. In het voorjaar krijgen ze gewoon weer jonge loten. Je ziet aan die bomen: het leven gaat door. Ik heb een relatie met planten en na 70 jaar weet ik waarover ik praat.”

RIJKDOM

„In Groenekan hebben we in het begin van onze groentetuin geleefd. Schoenen en broeken kreeg ik van

vrienden. We waren arm en hadden niks, behalve het mooie huis van mijn oma. In de zomer werd ik uitbested; weer een mond minder te voeden. Toch hecht ik niet aan geld en materie. Ik kan ook in een tentje wonen en met weinig toe. Al die spullen kan ik na mijn dood toch niet meenemen. Innerlijke vreugde en rijkdom, daar gaat het om.”

AFSCHIETEN

„In de natuur komen mensen tot rust en leren ze te zorgen voor mens en dier. Momenteel zetten duizenden mensen padden over de weg. Daar worden ze gelukkig van. Maar

we schieten ook ganzen omdat hun stront lastig is of maken kalkoenen af om een vogelgriepvirus. Zonder gevoel en met instemming van de overheid. Een achterlijke benadering. Door het economisch denken raken we de ziel van het leven kwijt en keuren immoraliteit goed. Dat heeft op den duur een negatieve uitwerking op de maatschappij.”

VOLGEND LEVEN

„Je wordt als baby niet zomaar ergens gedropt. Dat zou een zinloos bestaan zijn. Elk kind zoekt zijn ouders uit, want iedereen heeft een taak te vervullen. Als je die niet kan

Paspoort

Geboren: 1941 in Gerswalde (voormalige DDR).

Woonplaats: Groenekan.

Loopbaan: oprichter in 1966 van Copijn Boomchirurgen, nu Copijn Bruine Beuk.

Privé: getrouwd, drie kinderen, zeven kleinkinderen.

Is: boomchirurg, landschapsarchitect, stedenbouwkundige.

volbrengen, moet je het later afmaken. Ik geloof in reïncarnatie, al kan het eeuwen duren voor je terugkeert. En als iemand slecht heeft geleefd, moet hij in een volgend leven dingen overdoen, om van te leren en zich te ontwikkelen. De dood vrees ik absoluut niet, maar ik verheug me er ook niet op. Ik wil nog zo veel. Maar er komt een moment dat ik alles heb afgerond en doorgegeven.”

LIA

„Ik ben 44 jaar gelukkig getrouwd met Lia. Ik kwam haar in 1965 tegen, een bloedmooie, jonge vrouw. Ik was op slag verliefd. Het bleek meer dan alleen mooiheid. We zijn een eenheid. Ik ben de fantast en ideeënman, zij is de beredenerende wetenschapper. Zeven jaar geleden kieberde ze opeens om met een herseninfarct en was totaal verlamd. In het ziekenhuis zeiden ze dat veel mensen in onze situatie uit elkaar gaan. Dat zou mij niet overkomen. Ik ben er voor haar, ook in mindere tijden. Ze is weer deels hersteld en we reizen nog steeds door heel Europa. Ik heb haar pas nog in een rolstoel door Venetië geduwd. Ze heeft net zo genoten als ik.”

PIJN

„Voor euthanasie zou ik nooit kiezen. Dat is een egoïstische gedachte van mensen die pijn vrezen. Dat moet je doorstaan en bewust ervaren. Als je zelf je einde bepaalt, kun je je leven niet afronden. Een mens is nooit ballast, er zijn altijd liefdevolle mensen om je te verzorgen. Die zorg moet je tot het einde ervaren en aanvaarden. Dat is lastig. Ik moet dat ook nog leren.”

HAMBURGERS

„Ik maak een boom beter en elders op de wereld gaan ze bij bosjes om voor hamburgers of theeplantages. Ik hoop mensen te overtuigen dat het niet nodig is. Dat is mijn taak in het leven: de natuur helpen. Ook in Nederland hebben gemeentes de neiging om een boom die scheef staat maar om te trekken. Hij staat in de weg of is te duur. Maar ook een oude boom kan nog jaren mee. Ze zijn hard nodig tegen fijnstof en voor een gezonde leefomgeving.”

EN VERDER

„Ik zie zo veel mensen die uitgeblust zijn nadat ze stoppen met werken. Ik blijf nog tien jaar dit vak doen, dan ben ik tachtig. Tegen die tijd moet ik alles hebben afgerond.”